

uretfærdige i at bryde dette Princip over for denne Egn i Modsætning til mange andre ringere stillede Egne. Navnlige forekom det mig ogsaa betænkeligt, at man kom til et Princip, hvor Staten udbetalte de allerfleste af Pengene, medens det blev private, der kom til at anvende dem. Jeg skal imidlertid i Dag ikke komme tilbage til disse Betæneligheder, men til dem kommer, at Forslaget foreligger jo i høj Grad uklart og uoplyst, navnlig hvad Banens Retning og den finansielle Side angaar. I Anmærkningerne til Forslaget henvises der til, at Banen vil komme til at koste 205,000 Kr. pr. Banemil efter en Beregning, der er foretaget af en privat Ingeniør i 1891. Der oplyses tillige, at Meddelelse om Beregningen af Banen vil blive tilstillet Rigsdagen senere, saaledes at den kan blive gjort bekendt dermed. I den Henseende skal jeg tillade mig at oplyse, hvad jeg har set i et Blad i Tisted, nemlig „Tisted Avis“. Den henviser til den samme private Ingeniørs Overslag af 1891 og oplyser, at det var kalkuleret til 260,000 Kr. pr. Banemil. Jeg antager, at det ganske sikkert maa være en Misforstaaelse af Bladet, og at den højtærede Indenrigsministers Oplysninger ere de korrekte, men i alle Tilfælde er det sikkert, at et Overslag, der er gjort i 1891, ikke holder Stik i Aaret 1900. Dertil kommer, at efter samme Blads Oplysninger, var det en Linie, der gik i en helt anden Retning, end jeg tror, de fleste havde tænkt sig Banen skulde, nemlig, efter hvad Bladet oplyste, gaa et Stykke Vest paa med den nuværende Statsbane fra Tisted ud efter de velstillede Kommuner Vandet og Nors og den Vej omkring. Maaske det kan være meget naturligt, men det er dog, forekommer det mig, et stort Omsving, og naar Staten skal betale Pengene vilde jeg dog finde, at det var et rimeligt Forlangende, at vi her vidste, til hvilken Retning af Banen Staten skal betale Pengene. Det er for øvrigt ogsaa fra anden Side af ærede Medlemmer her i Salen omtalt, at de ventede, at den ny Banelinie rimeligvis skulde gaa over Dæmningen over de to Vejler, altsaa sættes direkte i Forbindelse med Vejlespørgsmaalet, men efter de Forhandlinger, som fandt Sted her ved Sagens 1ste Behandling, er det jo givet, at det ikke maa være Tilfældet. Da man nu her i Tinget har nægtet mig og mine Partifæller disse Oplysninger derved, at man ikke har villet lade Sagen gaa i Udvalg, antager jeg, at baade den højtærede Minister og Folke-

tinget ville indse, at det er et meget tolerant Standpunkt, vi indtage, naar vi sige, at vi ikke tør tage Ansvaret for at lade denne Sag gaa over til Landstinget med de Oplysninger, der foreligge i Øjeblikket og med de principielle Betæneligheder, vi have udtalt allerede ved Sagens 1ste Behandling.

Nørhave: Inden denne Sag forlader dette Ting, vil jeg ogsaa gerne fremføre et Par Bemærkninger. Der fremkom jo ved dette Lovforslags 1ste Behandling nogle Betæneligheder fra et Par ærede Medlemmer, hvoraf det ærede Medlem for Viborg Amts 3dje Valgkreds (Sloth) nu atter i Dag har fremsat nogle, navnlig over for den Omstændighed, at Statskassen skulde yde et større Tilskud til den foreslaaede Bane, end Loven af 1894 hjemler. Ihvorvel man skulde antage, at de Grunde, som baade den højtærede Minister og flere ærede Medlemmer fremførte, tilstrækkelig skulde berettigede Lovforslaget, vil jeg dog fremføre nogle enkelte Bemærkninger som Bevis for, at Staten har Interesser deroppe, som gøre det berettiget, at der ydes et større Tilskud. Paa Strækningen fra Tisted til Fjerritslev, altsaa der, hvor Banen skal gaa, er der 4 Statsplantager, og hver af dem er paa Størrelse af mellem 1 og 2,000 Tdr. Land. De ere saa vidt fremskredne — det er saa mange Aar siden, at de bleve beplantede — at der allerede er begyndt at ske Udhugst i dem, og det vil jo ske i højere Grad Aar for Aar. At det ogsaa har Betydning for disse Plantager at faa en Bane, er saa meget mere indlysende, som der paa disse Egne ikke er Brug for Brændsel, da der er Tørveskær i Overflødighed. Produkterne af disse Plantager maa altsaa føres længere bort, og det kan ikke betale sig at transportere dem pr. Vogn. Man er jo i de senere Aar, navnlig i Hedeselskabet, begyndt at brænde Fyrrekul af Udhugsten fra Fyrreplantagerne, men naar disse Brændselsprodukter skulle køres bort enten i den ene eller i den anden Skikkelse, vil det være nødvendigt, at der kommer en Bane. Desuden har Staten Hanstholm Fyrtaarn, hvor der til Transport af Kul og Kokes fra Tisted ud til Fyrtaarnet maa anvendes næsten et Par Vogne daglig Aaret igennem, idet der bruges en Masse Brændsel til Opfyring derude paa Fyret. Alle disse Plantager ville blive berørte af Banen, og Fyrtaarnet vil ogsaa faa meget nærmere med sin Transport af Brændsel. Jeg mener altsaa,